

VERSTRAETE, Achiël (Kaaskerke 27 oktober 1898 – Mendoza 10 maart 1980).

Werd als weesjongen opgenomen in het Sint-Jozefscollege van Turnhout maar zijn studie werd door de Eerste Wereldoorlog onderbroken. Verstraete werd naar Frankrijk geëvacueerd en daar door het Belgisch leger opgeroepen. Tijdens het eindoffensief van 1918 raakte hij gewond. Na de oorlog was hij bediende bij de Commissie van Openbare Onderstand, maar studeerde terzelfder tijd zelfstandig rechten. Na examens voor de middenjury en aan de Université libre de Bruxelles, promoveerde hij tot doctor in de rechten.

Op aanraden van **Tony Herbert** vestigde Verstraete zich in 1933 definitief in Ieper, waar hij zich aan de balie liet inschrijven. Hij werd er de naaste medewerker en vriend van **Jeroom Leuridan** en had als arrondissementsleider (vanaf 1934) een belangrijk aandeel in de organisatorische uitbouw van het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)**. Vanaf 1935 zetelde hij als commissaris in de in Aalst gevestigde Uitgeverij Dietschland. Op verzoek van **Hendrik Elias** trok hij bij de verkiezingen van april 1939 de senaatslijst van het arrondissement Gent-Eeklo. Verstraete werd toen via apparentering met 1014 naamstemmen tot senator verkozen.

Tijdens de bezetting was Verstraete achtereenvolgens kabinetschef van **Gerard Romsée** op binnenlandse zaken (1941-1943), en gouverneur ad interim van Oost-Vlaanderen (31 mei 1943 – 1 september 1944) in opvolging van Jozef Devos.

Na de bevrijding leefde Verstraete eerst ondergedoken, maar vluchtte in 1946 naar Zwitserland. Hij werd door de krijgsraad te Gent op 6 augustus 1947 bij verstek ter dood veroordeeld en met ingang van 16 augustus vervallen verklaard van de Belgische nationaliteit. In 1948 week hij uit naar Argentinië, waar hij een nieuw leven in de textielsector opbouwde. Hij was er lid van Vlamingen in Argentinië en werkte mee aan *De Schakel – El Lazo*.

LITERATUUR: H.J. Demoen, *Jeroom Leuridan: recht en trouw*,

1963; – J. van Dingenen, 'Achiël Verstraete', in *Broederband*, jg. 16, nr. 4 (april 1980), p. 9-10; – N. Lehoucq en T. Valcke, *De fonteynen van de Oranjeberg: politiek-institutionele geschiedenis van de provincie Oost-Vlaanderen van 1830 tot nu*, II, 1997.

PIETER JAN VERSTRAETE